

Ο όσιος Νικηφόρος ο λεπρός

/ [Πεμπτουσία](#)

Ο όσιος Νικηφόρος γεννήθηκε το 1890 στο Σηρικάρι της Κρήτης το 1890. Το βαπτιστικό του όνομα ήταν Νικόλαος και το επίθετό του Τζανακάκης. Καθώς έχασε τους γονείς του όταν ήταν ακόμα μικρός, τελειώνοντας το Δημοτικό στάλθηκε από τον παππού του στα Χανιά, για να γίνει κουρέας.

Μόλις μπήκε στην εφηβεία, εμφανίστηκαν στα χέρια του τα πρώτα σημάδια της λέπρας, μιας μολυσματικής ασθένειας, που στις αρχές του 20^{ου} αιώνα ήταν ανίατη. Όσοι προσβάλλονταν από την αρρώστια τους έστελναν στο νησάκι της Σπιναλόγκας. Για να αποφύγει τον εγκλεισμό του, ο Νικόλαος φεύγει απ' την πατρίδα του και καταφεύγει στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, όπου βρίσκει δουλειά σ' ένα κουρείο και αποκτά σχέσεις με αρκετά μέλη της ομογένειας. Μεταξύ αυτών βρίσκεται κι ένας Χιώτης ιερέας, στον οποίο ο Νικόλαος εμπιστεύεται το πρόβλημα της υγείας του, καθώς τα σημάδια της λέπρας δεν μπορούν να κρυφτούν.

Μέσω του ιερέα αυτού ο Νικόλαος γίνεται δεκτός στο Λωβοκομείο της Χίου, όπου ιερέας είναι ο πατήρ Άνθιμος Βαγιάνος. Εκεί συμφιλιώνεται με την αρρώστια του και υπομένει όλα τα προβλήματα που του προκαλεί χωρίς γογγυσμό και με

απόλυτη υποταγή στον πατέρα Άνθιμο, σε σημείο μάλιστα, που να λέγεται ότι δεν έπινε νερό χωρίς να πάρει την ευλογία του. Εκεί, δυο χρόνια μετά, παίρνει το μοναχικό σχήμα και ονομάζεται Νικηφόρος.

Στον χώρο αυτόν περνάει το μεγαλύτερο μέρος της υπόλοιπης ζωής του και πλησιάζει ήδη τα 70 του χρόνια όταν ανακαλύπτεται το φάρμακο κατά της λέπρας και το λωβοκομείο της Χίου, όπως και η Σπιναλόγκα της Κρήτης, δεν έχουν λόγο να εξακολουθούν τη λειτουργία τους. Έτσι, το 1957-58 κλείνουν και όσοι λεπροί δεν θεραπεύονται μεταφέρονται στον Αντιλεπρικό Σταθμό της Αγίας Βαρβάρας Αιγάλεω Αττικής. Μεταξύ αυτών βρίσκεται και ο όσιος Νικηφόρος. Η αρρώστια του έχει αχρηστέψει όλα τα μέλη και ον υπηρετεί ο πατήρ Ευμένιος Σαρηδάκης.

Ο όσιος Νικηφόρος μένει στο ίδρυμα αυτό επί επτά χρόνια. Αν και σωματικά είναι αχρηστευμένος, η φήμη του ως ανθρώπου με παρρησία στον Θεό και η γλυκύτητα των λόγων του φέρνει κοντά του κάθε μέρα πλήθος κόσμου, ανθρώπους πονεμένους, για να παρηγορηθούν και να πάρουν την ευχή του.

Ο όσιος Νικηφόρος πέρασε στην αγκαλιά του Θεού, που τόσο αγάπησε, το 1964. Το 2012 η εκκλησία μας τον κατέταξε μεταξύ των οσίων της και η μνήμη του γιορτάζεται στις 4 Ιανουαρίου.

Στο βιβλίο της Ζωής Κανάβα «ΟΣΙΟΣ

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ο λεπρός Ο ΚΛΕΙΔΟΥΧΟΣ» ο μικρότερος αναγνώστης μπορεί να διαβάσει μια εκτενή διηγηματική συναξαριακή βιογραφία του σύγχρονου αγίου. Το βιβλίο εικονογράφησε η κ. Αγγελική Δελεχά και κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Άθως- Εφηβικά».